

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberlandesgericht Innsbruck (Austria) w dniu 28 grudnia 2009 r. — Pensionsversicherungsanstalt przeciwko Andrea Schwab

(Sprawa C-547/09)

(2010/C 100/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Oberlandesgericht Innsbruck

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Pensionsversicherungsanstalt

Strona pozwana: Andrea Schwab

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 2 ust. 2 tiret pierwsze i art. 3 ust. 1 lit. c) dyrektywy 76/207/EWG zmienionej dyrektywą 2002/73/WE⁽¹⁾ oraz art. 2 ust. 1 lit. a) i b), art. 14 ust. 1 lit. c) dyrektywy 2006/54/WE⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że bezpośrednia dyskryminacja ze względu na płeć (wypowiedzenie/zwolnienie zatrudnionej lekarki) przez publiczny zakład ubezpieczeń emerytalnych może zostać uzasadniona?
- 2) Czy art. 4 ust. 1 dyrektywy 97/80/EWG⁽³⁾ i art. 19 ust. 1 dyrektywy 2006/54/WE — ewentualnie art. 2 ust. 2 tiret drugie dyrektywy 76/207/EWG zmienionej dyrektywą 2002/73/WE i art. 2 ust. 1 lit. b) dyrektywy 2006/54/WE lub art. 2 ust. 2 lit. a) w związku z art. 6 ust. 1 dyrektywy 2000/78/WE⁽⁴⁾ — należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie przepisom krajowym, na podstawie których w zakresie skarg na wypowiedzenie lub zwolnienie w związku z dyskryminacją między innymi ze względu na płeć nie jest dopuszczalne rozważenie sytuacji społecznej lub rozważenie interesów, natomiast dopuszczalna jest jedynie ocena dowodów w przedmiocie tego, czy dyskryminacja ze względu na płeć stanowiła przeważającą przyczynę wypowiedzenia/zwolnienia lub czy przeważała inna przyczyna, dokładnie wskazana przez pracodawcę?

⁽¹⁾ Dyrektywa 76/207/EWG Rady z dnia 9 lutego 1976 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równego traktowania kobiet i mężczyzn w zakresie dostępu do zatrudnienia, kształcenia i awansu zawodowego oraz warunków pracy; Dz.U. L 39, s. 40

- ⁽²⁾ Dyrektywa 2006/54/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lipca 2006 r. w sprawie wprowadzenia w życie zasady równości szans oraz równego traktowania kobiet i mężczyzn w dziedzinie zatrudnienia i pracy (wersja przededytowana); Dz.U. L 204, s. 23
- ⁽³⁾ Dyrektywa Rady 97/80/WE z dnia 15 grudnia 1997 r. dotycząca ciężaru dowodu w sprawach dyskryminacji ze względu na płeć; Dz.U. 1998 L 14, s. 6
- ⁽⁴⁾ Dyrektywa Rady 2000/78/WE z dnia 27 listopada 2000 r. ustanawiająca ogólne warunki ramowe równego traktowania w zakresie zatrudnienia i pracy; Dz.U. L 303, s. 16

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Krajský soud v Brně (Republika Czeska) w dniu 11 stycznia 2010 r. — Toshiba Corporation, Areva T&D Holding SA, Areva T&D SA, Areva T&D AG, Mitsubishi Electric Corp., Alstom, Fuji Electric Holdings Co. Ltd, Fuji Electric Systems Co. Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Siemens AG Österreich, VA TECH Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens AG, Hitachi Ltd, Hitachi Europe Ltd, Japan AE Power Systems Corp., Nuova Magrini Galileo SpA przeciwko Úřad pro ochranu hospodářské soutěže

(Sprawa C-17/10)

(2010/C 100/23)

Język postępowania: czeski

Sąd krajowy

Krajský soud v Brně (sąd okręgowy, Brno)

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Toshiba Corporation, Areva T&D Holding SA, Areva T&D SA, Areva T&D AG, Mitsubishi Electric Corp., Alstom, Fuji Electric Holdings Co. Ltd, Fuji Electric Systems Co. Ltd, Siemens Transmission & Distribution SA, Siemens AG Österreich, VA TECH Transmission & Distribution GmbH & Co. KEG, Siemens AG, Hitachi Ltd, Hitachi Europe Ltd, Japan AE Power Systems Corp., Nuova Magrini Galileo SpA

Strona pozwana: Úřad pro ochranu hospodářské soutěže (czeski organ ochrony konkurencji)

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy wykładni art. 81 traktatu WE (obecnie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej) oraz rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu⁽¹⁾ należy dokonywać w taki sposób, że przepisy te powinny być stosowane (w postępowaniach

wszczętych po dniu 1 maja 2004 r.) do całego okresu trwania kartelu, który rozpoczął się w Republice Czeskiej przed jej przystąpieniem do Unii Europejskiej (tzn. przed dniem 1 maja 2004 r.) a trwał i zakończył się po jej przystąpieniu do Unii Europejskiej?

2) Czy wykładni art. 11 ust. 6 rozporządzenia Rady (WE) nr 1/2003 w związku z jego art. 3 ust. 1 i motywem 17 oraz z pkt 51 komunikatu Komisji w sprawie współpracy w ramach sieci organów ochrony konkurencji ⁽²⁾ należy dokonywać w ten sposób w świetle zasady *ne bis in idem* wynikającej z art. 50 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej ⁽³⁾ i w świetle ogólnych zasad prawa wspólnotowego, że w przypadku gdy Komisja rozpocznie po dniu 1 maja 2004 r. postępowanie w sprawie naruszenia art. 81 traktatu WE i wyda w nim decyzję, to:

a) organy ochrony konkurencji państw członkowskich zostaną automatycznie od tego momentu pozbawione kompetencji do prowadzenia postępowania w sprawie takich porozumień?

b) organy ochrony konkurencji państw członkowskich zostaną pozbawione kompetencji do stosowania do tych porozumień przepisów prawa krajowego zawierających takie same uregulowania prawne jak art. 81 WE (obecnie art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej)?

⁽¹⁾ Dz.U. 2003 L 1, s. 1 – wyd. spec. w jęz. polskim rozdz. 8 t. 2, s. 205.

⁽²⁾ Dz.U. 2004 C 101, s. 43.

⁽³⁾ Dz.U. 2007 C 303, s. 1.

Skarga wniesiona w dniu 14 stycznia 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-23/10)

(2010/C 100/24)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: A. Caeiros, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Portugalska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie, że poprzez systematyczne przyjmowanie przez portugalskie organy celne zgłoszeń o dopuszczenie do swobodnego obrotu świeżych bananów, przy czym organy te wiedziały, lub w rozsądny sposób powinny wiedzieć o tym, że zadeklarowana masa nie odpowiadała rzeczywistej masie bananów, a także poprzez odmowę przez portugalskie organy udostępnienia środków własnych odpowiadających utraconym przychynom i należnym odsetkom za zwłokę, Republika Portugalska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 68 rozporządzenia (EWG) nr 2913/92 ⁽¹⁾, art. 290a rozporządzenia (EWG) nr 2454/93 ⁽²⁾ i załącznika 38 B do tego rozporządzenia, a także art. 2, 6, 9, 10 i 11 rozporządzeń (EWG, Euratom) nr 1552/89 ⁽³⁾ i (WE, Euratom) nr 1150/2000 ⁽⁴⁾;

— obciążenie Republiki Portugalskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Artykuł 290a rozporządzenia nr 2454/93 stanowi, iż: „Badanie bananów objętych kodem CN 0803 00 19 do celów kontroli masy netto w przywozie obejmuje minimalną liczbę 10 % zgłoszeń o dopuszczeniu do swobodnego obrotu dokonywanych w ciągu roku w danym urzędzie celnym. Badania bananów dokonuje się w chwili dopuszczenia do swobodnego obrotu, zgodnie z zasadami określonymi w załączniku 38b”.

Załącznik 38b przewiduje, że: „1. Do celów stosowania art. 290a organy celne urzędu celnego, w którym złożone zostało zgłoszenie o dopuszczeniu do swobodnego obrotu świeżych bananów, ustalają masę netto, biorąc za podstawę próbkę jednostek opakowań bananów dla każdego typu opakowania i dla każdego miejsca pochodzenia [...]”.

Biorąc pod uwagę uregulowanie wspólnotowe, a w szczególności ww. art. 290a i załącznik 38b rozporządzenia nr 2454/93, które jako takie miały zastosowanie w okresie zaistnienia okoliczności faktycznych niniejszej sprawy, Komisja twierdzi, że nie można zgodzić się z argumentami przedstawionymi przez organy portugalskie w celu nie postawienia